

Βρῆκε τὸ μᾶστορά του καὶ ὁ Γιαννάκης, ἀλλὰ δὲν το ὑπόπτευσε αὐτὸ καθόλου καὶ ἔλεγε :

— Εἶμαι ἄτυχος σὰν χαρτιά. Βάζω δραχμὴ τῆ βρίσκω, βάζω δεκάρικο τὸ γάνω. Φτοῦ νὰ χαθῆ.

Καὶ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ἀπόψε δὲν τον ἐγλωσσόφαγε καὶ ἡ γρηῃά του διόλου . . .

Ἐγύρισε στὸ σπίτι εἰς τὰς τρεῖς καὶ πῆγε νὰ κοιμηθῆ σὰν τῆ βρεγμένη τῆ γάτα. Ἐπῆσε στὸ κρεβάτι, ἀλλὰ ποῦ νὰ τον πάρῃ ὕπνος. Τὸν ἤρῃεν ἄγρυπνον ἡ αὐγὴ, ὅταν σηκώθηκε ὁ κακόμοιρος καὶ ντύθηκε καὶ ἀπὸ τῆ φοῦράκα του . . . πήρε τὰ βιβλία του καὶ πῆγε στὸ Σχολεῖο.

Αὐτὴ ἦτο ἡ τιμωρία τὴν ὁποῖαν ἐπέβαλεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του ἀγογγύστως, δι' ὅλας του τὰς παρεκτροπὰς καὶ τὴν ἀνοησίαν του, καὶ τὴν ἀφροντισίαν του . . .

Εἶχε τοῦλάχιστον τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ διεσκέδαζε τὰ Θεοφάνεια—ἄλλη σχολὴ τριήμερος—καὶ ὅτι θὰ ἐξηκολούθει καὶ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην τὸ Λαχεῖόν του, νὰ κερδίσῃ μέρος τῶν χαμένων. Ἄλλ' εἰς ἓνα φίλον του, ὁ ὁποῖος τὸν ἠρώτησεν ἐν τῷ μεταξύ πῶς ἐπέρασε τὰς ἑορτάς :

— Μὴ χειρότερα, εἶπε, σάχλα καὶ τῶν γονέων.

Κ' ἐκεῖνος :

— Δὲν πειράζει· καὶ τοῦ χρόνου.

ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ

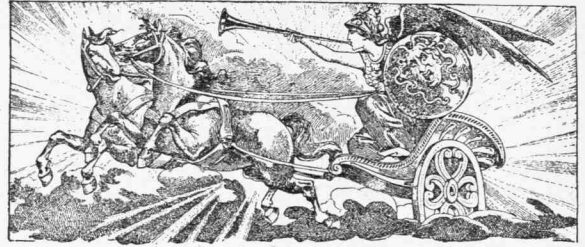
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρίασις τῆς 6 Ἰανουαρίου 1893.— Ὁ κ. Reichel ὁμίλησε περὶ τῶν ὄπλων τῶν Ὀμηρικῶν ἡρώων. Ἡ ἄσπις ἐκάλυπτε τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ λαίμου μέχρι τῶν ποδῶν, δὲν ἐκρατεῖτο δὲ ὡς ἡ μικροτέρα ταύτης τῶν μετὰ αὐτὰ Ἑλλήνων ὀπλιτῶν ἐκ τῆς ἐν τῷ κέντρῳ ἔσθλην λαβῆς, ἀλλ' ἐφέρετο ἐκ τοῦ ὤμου διὰ τοῦ συνέγοντος τὰ δύο αὐτῆς ἄκρα ἄνωθεν καὶ κάτωθεν μακροῦ τελαμώνος. Οἱ ἥρωες ὀγούμενοι ἐπεστήριζον αὐτὰς ἐπὶ τοῦ ἄρματος, ἐλάμβανον δὲ, παρὰ τὸν ἀριστερόν ὦμον μόνον ὅταν καθήρχοντο αὐτῶν πρὸς τὸν ἐκ τοῦ συστάδην ἀγῶνα. Τὸ κοσμητικὸν ἐπίθετον γαλκοχίτωνες ἐξηγεῖ ὁ λαλῶν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀσπίδος, ἣτις διὰ τὸ μέγεθος αὐτῆς καὶ τὸν θώρακα περιττὸν καθίστα. Τὰ χωρία, ἐν οἷς ὁ θώραξ ἀναφέρεται, ὁ ῥήτωρ θεωρεῖ παρεμβληθέντα μεθ' Ὀμήρου.— Ὁ δευτέρως διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Βόλτερς ὁμίλησε περὶ Ἀργείων ὀρειγαλκίων ἀναγλύφων, τὰ ὁποῖα οὐχὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Ἄργος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Κόρινθον καὶ Σικυῶνα ἀναφέρει.— Ὁ κ. Δαίρπηφελδ λαλεῖ περὶ τῶν τελευταίων εὐρημάτων κατὰ τὰς παρὰ τὴν Ἐννεάκρουνον ἀνασκαφάς.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν Ἐφημερίδα, βαγδασιάτῃ βρογῆ συμπαράσυσσα τὰ γῶματα τοῦ λοφίσκου Σταυροβοῦνι τῆς Μαντινείας, ἀπεκάλυψε ἀρχαῖα τεῖχη καὶ λείψανα οἰκοδομῆς ἀρχαιστάτης. Τὰ τεῖχη σύγκεινται κατὰ τὴν βᾶσιν ἐξ ὀγκοκίθων κυκλωπείων, ἡ δὲ οἰκοδομὴ, ἡ ὑπ' αὐτῶν περιβαλλομένη, εἶνε εὐρεία καὶ φαίνεται ὡς κτίριον δημοσίων.

Κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀριστείδου καὶ Παρθεναγωγείου, παρὰ τὸ νέον Χρηματιστήριον, ἀνασκαπτομένων τῶν θεμελίων οἰκίας τινός, εὐρέθησαν πρότινων ἡμερῶν λείψανα τοῦ ἀρχαίου τείχους τῆς πόλεως, ἐσγάτως δὲ καὶ τάφος ἐκ λευκοῦ μαρμαροῦ ἄνευ ἐπιγραφῆς, παρὰ τὸ τεῖχος.

ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Ἦτο γλυκεῖα, ἠλιοφεγγῆς ἡμέρα ἡ τῶν Θεοφανεῶν, ἡ συνήθης δὲ τελετῆ τοῦ ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων ἐν τῇ Δεξαμενῇ, ἐγένετο ἐν συρροῇ πολλοῦ κόσμου καὶ μετὰ πολλῆς λαμπρότητος. Εἰς τὰς παραλίους πόλεις ὅπου ἡ κατάδυσις τοῦ Σταυροῦ γίνεται εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ θέαμα εἶνε ἀσυγκρίτως μεγαλοπρεπέστερον καὶ φαίνεται καθαρῶς ὁ κατ' ἐξοχὴν ναυτικὸς χαρακτήρ τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἡ λάμψις τὴν ὁποῖαν διαθέτει εἰς τὰς τελετάς ἡ πρωτεύουσα, μετ' τὸν στρατόν τῆς, μετ' τὸν κόσμον τῆς, μετ' τὴν πολυτέλειάν τῆς, δὲν ἀποστρεφεί παντὸς θελητήρου τὴν ἑορτήν. Εἰς τὴν Δεξαμενὴν μᾶς τὸ θέαμα ἦτο ὠραῖον καὶ ἐπιβάλλον. Μόνον ὁ Μητροπολίτης ἔλειπεν, ἐξαιρετικῶς φέτος, διότι κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν ἐγένετο ἡ τελετὴ τοῦ χειροφιλήματος, ἔσπευδον δὲ ὅλοι οἱ ἐν τέλει εἰς τὰ Ἀνάκτορα νὰ ὑποβάλωσι τὰ σέθη των καὶ τὰς εὐχὰς των εἰς τοὺς Βασιλεῖς, ἔσπευδον δὲ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ πάντοτε πρόθυμοι περίεργοι, καθ' ἑκατοντάδας παραταχθέντες εἰς τὴν πλατείαν τῶν Ἀνακτόρων καὶ χάσκοντες μετ' πηχυαῖον στόμα πρὸ τῶν χρυσοπαρῶν στολῶν τῶν ἐπισημοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἐλαμποκόπουσαν εἰς τὸν ἥλιον. Εἰς τὸ θέαμα δὲ τὸ ὑπαίθριον πόσοι δὲν ἀνέπλασσον μετὰ πόθου τὸ ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ δὲν ὄνειρεῦοντο ὡς ὑπερτάτην εὐτυχίαν τὸ νὰ κύψωσι καὶ αὐτοὶ ποτε πρὸ ἐνδὸς στέμματος, νάσπασθῶσι μίαν χεῖρα βασιλείσσης ἢ . . . φιλιτάτης.

Αἱ Ἀπόκρῳ πλησιάζουν. Ἦρξιαν ἤδη καὶ προσόρτια, ὅπως οὖν ζωηρά, οἱ χοροὶ, οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ ἰδιωτικοί, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πτωχικοί. Εἶνε δύσκολον ἀποφανθῆ τις ἀπὸ τοῦδε ἂν αἱ δύσκολοι περιστάσεις τοῦ ἔτους τούτου θὰ ματαιώσουν τὴν ζωηρότητα τῶν ἀθηναϊκῶν κρονίων ἢ ἂν οὐδεμίαν αὐται θάσκησωσιν ἐπιρροήν. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον δύναται τις νὰ ἰσχυρισθῆ μετὰ τινος βεβαιότητος εἶνε ὅτι ἂν ὑπάρξῃ πρωτοβουλία καὶ δεθῆ ἡ ἀναγκαῖα ὠθησις, δὲν εἶνε δύσκολον νὰ ἴδωμεν ὠραίας Ἀποκρῳ καὶ ὑπὸ ἐποψιν λαϊκῶν διασεκέδασεων καὶ θαυμάτων καλλιτεχνικῶν, ὡς ἄλλοτε μετ' τὸ κομιτάτον. Μέχρι τοῦδε ἠγγέθη ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον τοῦτο εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ ἐνταῦθα Καλλιτεχνικὴ Ἐνωσις θάναλῶδῃ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ θὰ συστάσῃ Κομιτάτον καὶ θὰ συλλέξῃ ἐράνους πρὸς ὅσω τὸ δυνατόν ἐντελεστέραν διοργανώσεων τῶν ἑορτῶν. Τ' αὐτὰ ἀγγέλλονται καὶ ἐκ τοῦ γείτονος Πειραιῶς, ὅπου περὶ Κομιτάτου θὰ φροντίσῃ ἡ νεαρά καὶ εὐέλπις Καλλιτεχνικὴ Οἰκογένεια. Εὐχόμεθα τὰ σχέδια τῶν φιλοκάλων σωματείων νὰ πραγματοποιηθῶσι καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ γεννηθῆ τὸ βῆμα, τὸ μέλλον νάναζωγογονῆσῃ τὰς ἀπὸ τινος ἀπελπιστικῶς ψυχρὰς καὶ ἀνουσίους ἀτυκίας Ἀποκρῳς.

Δύο γνῶμαι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, πράγματος αἰσθητοῦ, ἀντικειμενικοῦ, ἐπιδεχομένου μαθηματικῆν ἐξέτασιν, εἶνέ τι ἀληθῶς ἀξιοπεριέργον καὶ πολλὰς διαφορὰς γνῶμων ἐν τῇ μεταφυσικῷ κόσμῳ δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ. Καὶ ὅμως τοιοῦτό τι ἀκριβῶς συμβαίνει κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐν Ἀθήναις. Πρόκειται περὶ τοῦ ὑπογείου Σιδηροδρόμου τοῦ κ. Ψύχα, ἔργου, τὸ ὅποιον ὁ μὲν Ἄγγλος μηχανικὸς Σίττων εὐρίσκει ἐλαττωματικὸν καὶ ἐπικίνδυνον, ἄλλῃ δ' ἐπιτροπῇ μηχανικῶν, προεδρευομένῃ ὑπὸ τοῦ γάλλου κ. Γκοττλάν κηρύσσει ἀμεμπτον καὶ ἄνευ ἀναβολῆς ἱκανὸν νὰ παραδοθῆ εἰς χρῆσιν τοῦ κοινού. Πρὸ τῶν ἀντιμαχομένων τούτων κρίσεων τὰ ἔχασε — καὶ ποῖος δὲν θὰ τὰ ἔχανεν εἰς τὴν θέσιν του; — ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, πρόκειται δέ, κατὰ τὰς ἐφημερίδας, νὰ μετακαλέσῃ καὶ ἄλλον ξένον μηχανικόν, ἀνεγνωρισμένης ἀξίας, διὰ νὰ τὸν ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς ἀμηχανίας του. Τὸ μόνον ὅπερ ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ἐπὶ τούτῳ προκειμένου εἶνε ὅτι δυστυχῶς, ὡς ἐξάγεται σαφέστατα ἐκ τοῦ ἀνωτέρου γεγονότος, δὲν ἀρκεῖ ἡ ἀνεγνωρισμένη ἀξία πρὸς ἐκτίμησιν ἐνδὸς ἔργου. Τὰ πορίσματα τῆς θετικῆς ἐξετάσεως εἶνε, καὶ πρέπει νὰ εἶνε, πάντοτε τ' αὐτὰ· ἀλλὰ τὸ συμφέρον νοθεύει, βλέπετε, καὶ αὐτοὺς τοὺς μαθηματικούς ὑπολογισμούς.

Ἐλύθη κατ' εὐχὴν καὶ ἐν ἄλλο ζήτημα. Τὰ πρὸς τὸν δῆμον ὑπὸ τοῦ κ. Ζαρίφη δωρηθέντα ἠλεκτρικὰ ὀρολόγια, τὰ ὅποια ἔρρασαν εἰς Πειραιᾶ καὶ διὰ τὰ ὅποια τὸ Τελωνεῖον ἐζήτηε τέλος ὑπὲρ τὰς πενήκοντα χιλιάδας δραχμῶν, κατωρθώθη νὰ παραληθῶσιν ἀτελεῖ, χαρακτηρισθέντα — καὶ μὴ ὄντα τάχα; — ὡς εἰς δημοσίαν ἀνάγκην χρήσιμα. Ἄλλως, οὐδέποτε βεβαίως θὰ ἠξιοῦμεθα νὰ ἴδωμεν πραγματοποιημένην τὴν τόσον ὑμνηθεῖσαν ταύτην βελτίωσιν, οὐδ' ἀναστηλουμένης εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως τὰς εὐεργετικὰς πλάκας τῶν χρονομέτρων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει χαραχθῆ ῥητὸν τετριμμένον μὲν ἀλλ' ἄξιον ἰδιαιτέρως πρὸς ἡμᾶς ὑπομνήσεως: Χρόνου φείδου.

Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται ἀκόμη τὸ τόσῳ τραγικῶν ναυάγιον τῆς «Ταορμίνας» καὶ ποῖος ἐλησμόνησε τὴν «Ἀμπελον» τὴν ἠρωϊκὴν ἡμιολίαν καὶ τὸν λαμπρὸν αὐτῆς πλοίαρχον Δόγκαν, παρασημοφορηθέντα διὰ τὴν εὐψυχίαν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν μεθ' ἧς ἔσωσε τοὺς ναυαγούς; Λυπηρὰ νέα ἔχομεν περὶ αὐτῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν δεινὴν τρικυμίαν, τὴν συνταράξασαν τὸ πλεῖστον τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης καὶ τόσα θύματα ἀριθμοῦσαν, ἐναυάγησεν ἐν τῷ λιμένι τῶν Καλαμῶν καὶ ἡ ἠρωϊκὴ ἡμιολία, μόλις δ' ἐσώθησεν, κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐκπηδήσαντες ἐπὶ ξηρᾶς ὁ ἀτυχῆς αὐτῆς πλοίαρχος μετὰ τοῦ πληρώματος. Ἡ «Ἀμπελος» εἶχε φορτίον ἄλατος, τὸ ὅποιον ἐπέπρωτο νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀχρησίμευτον...

Προσκληθεῖς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Παρνασσού» δίδοντος εὐεργετικὴν παράστασιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων παιδῶν, ἀφικνεῖται προσεχῶς εἰς Ἀθήνας ὁ διάσημος ἰταλὸς ὑψίφωνος Μαζίνης. Ἡ εἰδησις ἐνέπλησε χαρᾶς τοὺς φιλομουσοῦς τῆς πόλεως μας, εἰς τοὺς ὁποίους δίδεται οὕτως εὐκαιρία νὰ πολυκύσωσι καὶ ἓνα ἔξοχον τεχνίτην, μετὰ τὰς μετρίότητάς, τὰς ὁποίας ἀναγκάζονται νὰνέχωνται ὅσοι θέλουσι καὶ καλὰ νὰ συγχάξωσι εἰς τὰ θεάτρὰ μας. Οἱ τρέφοντες καθὼς καὶ οἱ

προσποιοῦμενοι ὅτι τρέφουσιν ἀγάπην ἰδιαιτέρην πρὸς τὴν μουσικὴν τοῦ μέλλοντος, θὰ χαρῶσιν ἐτι περισσότερον ὅταν μάθωσιν ὅτι ὁ Μαζίνης θὰ ψάλλῃ ἐν Ἀθήναις τὸν «Λόεγκριν» τοῦ Βάγνερ, δι' οὗ κατάγει νῦν θριάμβους ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Λισσαβῶνι βασιλικοῦ θεάτρου.

Ἐν σχῆμα χιαστῶν.

Εἰς τὰς ἀμιμήτους ἐντυπώσεις τοῦ κ. Γαβριηλίδου ἐκ τοῦ εἰς Λονδῖνον τελευταίου ταξιδίου του ἀπαντᾷ ἡ ἐξῆς περικοπή: «Ἄφ' ἐνδὸς τὰ ἐν Barrow τῆς Ἀγγλίας εὐρεθέντα προϊστορικὰ ἀγγεῖα, χονδροειδῆ, ἀστίλπινα, χωμάτινα ἄφ' ἑτέρου οἱ εὐμορφοί, οἱ περίτεχνοι κρατῆρες, ἀμφορεῖς, κάλπαι, οἶνοχοῖαι, κύλικες τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Καὶ πάλιν: ἄφ' ἐνδὸς τὰ ἐκ πορσελάνης ἔργα τῶν νεωτέρων Ἀγγλῶν, τὰ εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Κένσιγκτων, καὶ ἄφ' ἑτέρου τὰ αἰγινήτικα τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων. Τὸ χιαστῶν αὐτὸ γεννᾷ τὴν ἀπάτην ὅτι ἀπόγονοι τῶν προϊστορικῶν Ἀγγλῶν ἐσμὲν ἡμεῖς, ἀπόγονοι δὲ τῶν ἀρχαίων Θεβαίων καὶ Αἰγινήτων καὶ Ἀθηναίων οἱ Ἀγγεῖοι».

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἀξιανάγνωστα ἐκ γαλλικῶν περιοδικῶν:

Νεώταται παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ πλανήτου Ἄρεως ὑπὸ Flammarion (L'Astronomie)—Ἡθικὴ ὑγιεινὴ ὑπὸ Lavanne (Revue Suisse)—Βίαιος Σερβουλιὲ ὑπὸ Bellaique (Le Correspondant 25 Νῆρ.)—Ἡ πολιτικὴ οἰκονομία ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ Challey-Bert (Journal des Economistes)—Ἡ ἐν Αὐστραλίᾳ παραγωγή χρυσοῦ ὑπὸ Keffalovich (ὁμ.)—Ὁ πρῶτος ἠσθητὴς τῆς Εὐρώπης (ὁ Βίσμαρκ) ὑπὸ Darmesteter (Revue Bleue 25 Νῆρ.)—Εὐγένιος Βουρονοφ ὑπὸ Berger (Revue des deux Mondes)—Ἡ Σλαβικὴ Μακεδονία ὑπὸ Berard (ὁμ.)—Ἡ μήτηρ τοῦ Βουναρέτου ὑπὸ Saint-Aubin (ὁμ.)—Οἱ Ἑβραῖοι καὶ ὁ ἀντισημιτισμὸς ὑπὸ Leroy-Beaulieu (ὁμ.)—Ἡ ρεαλιστικὴ τέχνη καὶ ἡ κριτικὴ ὑπὸ Larroumet (ὁμ.)—Ἡ νῆσος Χίος ὑπὸ G. Deschamps (ὁμ.)—Ἡ Αὐτοκράτειρα Ἀδελφούστα ὑπὸ Vigeon (Revue de Famille)—Αἱ γυναῖκες ἐν τῷ στρατῷ ὑπὸ Thoumas (ὁμ.)—Ἡ διφθερίτις καὶ ἡ θεραπεία τῆς ὑπὸ Ledoux Lebard (Revue generale des sciences)—Ἡ πολιτικὴ τοῦ Αἰῶνος ΙΓ' ὑπὸ Rutten (Revue du Monde Catholique)—Ὁ Σατωβριάνδος καὶ αἱ ἐρωμέναι του ὑπὸ Albalat (Nouvelle Revue 1 (Δκβρ.))—Τὸ τέλος τῆς τριπλῆς συμμαχίας ὑπὸ de Cyon (ὁμ.)—Ἡ ἐξόριστος (βασιλίσσα τῆς Ρουμανίας καὶ Ἑλένη Βυκαρέσκου) ὑπὸ P. Lotti (ὁμ. 15 Δκβρ.)—Ἡ φιλοσοφικὴ κίνησις ἐν Ρωσίᾳ ὑπὸ Lannes (Revue Philosophique)—Ὁ Βουδδισμὸς (Revue des Religions)—Ὀπιτικὴ ἀπάτη ὑπὸ Jastrow (Revue scientifique 30 Νῆρ.)—Χημικαὶ μεταμορφώσεις τῆς ὕλης ὑπὸ A. Ditte (ὁμ. 3 Δκβρ.)—Τὰ ἦθη τῶν γλαυκῶν ὑπὸ Bolles (ὁμ.)—Αἱ ἀτμοσφαιρικαὶ κινήσεις ὑπὸ Djeri (ὁμ.)—Τὸ μέλλον τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν ὑπὸ Zaborowski (ὁμ. 17 Δκβρ.).

Ἐκ γερμανικῶν:

Ροβέρτος Σοῦμανν ὑπὸ Spita (Deutsche Rundschau)—Φίλιππος Μελάγγχθων ὑπὸ Lipsius (ὁμ.)—Βυόρσον ὁ Νορβηγὸς ποιητὴς ὑπὸ Marholm (Nord und Süd)—Γουὶν δὲ Μωσασσάν ὑπὸ Koppel (ὁμ.)—Τὸ ἰδεώδες τῆς Παναγίας ἐν τῇ κλασικῇ τέχνῃ (Velhagen und Klasing's Monatshefte)—Ὁ χορὸς κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα (ὁμ.)

Ἐξ ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν:

Τὸ ἔτος 10000 ὑπὸ Harben (L'Arena)—Ἡ χολέρα (ὁμ.)—Ἡ κατὰ φύσιν ἀγωγή ὑπὸ Lord Meal (National Review)—Ἡ ἐντυχία ἐν Ἄδων (?) ὑπὸ G. Mivart (Nineteenth Century)—Ἡ γυμνότης ἐν τῇ τέχνῃ (Scribner's Magazine).